

משנה - יבמות

פרק ח - משנה ג

עמוני ומואבי, אסורים, ואסורין {ו} אסור עולם, אבל נקבותיהם מתרות מיד. מצרי ואדומי אינם אסורים אלא עד שלשה דורות, אחד זכרים ואחד נקבות {ז}. רבי שמעון מתיר את הנקבות מיד. אמר רבי שמעון, קל וחמר הדברים, ומה אם במקום שאסר את הזכרים אסור עולם, התיר את הנקבות מיד, מקום שלא אסר את הזכרים אלא עד שלשה דורות, אינו דין שנתיר את הנקבות מיד. אמרו לו, אם הלכה נקבל, ואם לדין, יש תשובה. אמר להם, לא כי, הלכה אני אומר {ט}. ממזרין {י} ונתנין, אסורין, ואסורין אסור עולם, אחד זכרים, ואחד נקבות:

פרק ח - משנה ד

אמר רבי יהושע, שמעתי שהסריס חולץ, וחולצין לאשתו, והסריס לא חולץ ולא חולצין לאשתו, ואין לי לפרש. אמר רבי עקיבא, אני אפרש. סריס אדם {יב} חולץ וחולצין לאשתו, מפני שהיתה לו שעת הכשר. סריס חמה לא חולץ ולא חולצין לאשתו, מפני שלא היתה לו שעת הכשר {טו}. רבי אלעזר אומר, לא כי, אלא סריס חמה חולץ, וחולצין לאשתו, מפני שיש לו רפואה. סריס אדם לא חולץ ולא חולצין לאשתו, מפני שאין לו רפואה. העיד רבי יהושע בן בתירא על בן מגוסת שהיה בירושלים סריס אדם, ויבמו את אשתו, לקים {טז} דברי רבי עקיבא:

פרק ח - משנה ה

הסריס לא חולץ ולא מיבם. וכן אילונית לא חולצת ולא מתלבמת. הסריס שחלץ ליבמתו, לא פסלה {יח}. בעלה, פסלה, מפני שהיא בעילת זנות {יט}. וכן אילונית שחלצו לה אחין, לא פסלוה. בעלוה, פסלוה, מפני שבעילתה בעילת זנות: